

Maiatzak 1 | Langileen nazioarteko eguna

Iragana berreraikitzeak ez du etorkizunik

Zalantzarik gabe, joan den Aberri Egunean esan genuen bezala, Maiatzaren Lehena-
ren ospakizuna Covid 19ak sortutako mundu mailako pandemiaren ondorioz paira-
ratzen dugun osasun krisiak markatzen du.

EH Bilduk hasieratik eutsi zion krisi horri, eta, bere izaera sanitarioaz gain, lehenengoa bezain larriak ziren beste bi krisi ze-
kartzan: krisi soziala eta krisi ekonomikoa, pandemiaren ondorioz bizkortu baino egingo ez zena, baina pandemiak eztanda
egin baino askoz lehenago zabaltzen hasia. **Horri krisi klimatiko larria eta perspektiban egindako jauzi teknologikoak
gehitzen badizkiogu, esan dezakegu bidegurutze historiko baten epizentroan murgilduta gaudela, eta horrek, ziur aski,
“garaia-aren” benetako aldaketa ekarriko duela.**

Baina zerumuga hori, erronkak, aukerak eta arriskuak aztertu baino lehen, EH Bilduk omenaldia egin nahi die gure osasun
publikoko langile guztiei, bai eta egoitzetako, garraioko, elikadurako eta garbiketako langileei ere, sakrifikatzen ari baitira
egoera hori gure herri osoari arintzen saiatzeagatik. **Gutxietsita eta beren lan-baldintzetan prekarietate eta soldata txiki-
enen mende izan dira askotan, baina oso harro sentiarazten gaituzte Euskal Herria langilearen kide izateagatik.**

Planeta osoan barna historian zehar askatasunaren eta berdintasunaren bandera tinko eutsi duten langile guztiei esker ona
azaldu gabe ezin dugu igaro data esanguratsu hau. Gaur ez genuke gure eskubiderik izango, ustiapenik gabeko gizarte solida-
rioago, anaitasunezkoago eta askeago baten aldeko borrokan aurretik izan ditugunen antolamendurik eta sakrifizioirik gabe.
Agur bero bat, beraz, Euskal Herri soberanista eta ezkertiarretik, egunez egun giza eskalan eta ez elite ekonomikoaren eskalan
mundu bat eraikitzeko borrokan ari diren guztiei.

Euskal preso, errefuxiatu eta deportatu politikoentzat eta haien familientzat ere aipamen berezia. EH Bilduk, halaber, gaurko
egunez esan nahi du ez dagoela “normaltasunik”, ez zaharrik, ez berririk, guztiak aske etxera itzuli gabe.

Egungo egoerari dagokionez, **pandemiak setiatutako Maiatzaren Lehenean,** EH Bildu ez dator bat osasuna mantentze-
aren eta ekonomia salbatzearen arteko dikotomia faltsuarekin. **Batzuek, enpresa-eliteekin etengabe lerrokatuta daudene-
k, enpresaburua goraiatzaren dutenek eta langilea eta haren ordezkariak gutxiesten dituztenek, beren benetako aurpegia
erakutsi dute, gutxi batzuen interes ekonomikoaren alde eginez, ehunka mila langileren eta haien familien osasuna arrisku
larrian jartzearen kontura. Agintariak eta eliteek enpresaburu mota jakin batzuei, aberastasuna sortzeko iturri bakar
gisa ulertuta, eman nahi dieten nagusitasun sozial hori agerian geratu da: ez dago ekonomia produktiborik, ez dago
sortutako aberastasunik langileen lanik eta ahaleginik gabe.**

Baina, gainera, zein ekonomia motaz hitz egiten digute? Zein da salbatu nahi duten ekonomia? **Planeta higitzen duen eko-
nomia, amildegi kolektibo batera garamatzana; osasuna, hezkuntza, gure adinekoen zaintzak, pentsioak, hondakinak
eta ingurumena pribatizatzen dituen ekonomia? Ekonomia kontratu-
etako eta soldatetako prekarietatean eta emaku-
mearen diskriminazioan oinarritzen dena? Gure gazteak erbestealdi ekonomikora behartzen dituen ekonomia? Etxebi-
zitza lortzen uzten ez duen eta soldata duina bermatzen ez duen ekonomia?** Hori al da salbatu nahi den ekonomia? Hori
al da Confebask, CEN edo CEOE eta planetako sektore ultraliberalenak (Trump eta Bolsonaro buru) funtsezkoak ez diren
jarduera ekonomikoak bi astez hibernatzearen aurka agertu zirenean salbatu nahi zuten ekonomia? Zer ekonomia salbatu
nahi zen Euskal Herrian gure autonomiak, ostalariak, saltoki txikiak... eta beste enpresa asko itxita zeudenean aste batzuk
lehenagotik?

Zer ekonomiaz hitz egiten dute AHTra eta zalantzan jarritako beste megaproiektu batzuetara mila milioi euro bideratzen dituztenek, autonomoei laguntzeko lehenengo hiru milioi euro eta ondoren beste hogeita hamar milioi bideratzen dituzten bitartean?

EH Bildurentzat, krisi hau benetako “estres-froga” da, bai gure herriarentzat eta bere sistema politikoarentzat, bai politika neoliberalentzat: gehien dutenei zergak jaisteko politika neoliberalak, **enpresa-onurak areagotzeko lan-harremanak prekari-zatzea, sektore publikoa ahultzea oinarrizko zerbitzuak pribatizatuz, hala nola osasuna, zainketak, hondakinak (Zaldibar) erakundeak kudeatzen dituzten alderdiekin bat datozen bezeroen sareen eskutik. Ikusi dugun neoliberalismoak kontsumoa, lehiakortasuna eta indibidualismoa sakralizatzen ditu, gizateria osoa naturaren aurkako etengabeko erasoaren mende jartzearen eta ekonomian eta garapen sozialean komunitarioa ahultzearen kontura.**

Horregatik, osasun-, ekonomia- eta gizarte-tsunami handi horren erdian eta etorkizunari aurre egin nahian, “Normaltasun berri” izendatu duten horretara “berreraikitze kontinuitista” huts batez konbentzitu nahi gaituztenak daudenean, EH Bilduk adierazi nahi du beharrezkoa dela aldaketa eta eraldaketa sozioekonomikoei ekitea, batzuk saltzen eta kudeatzen aritu diren “oasi” faltsuak bideratzeko. Ez gaitzezen nahastu, normaltasunera itzultzea da arazoa. Kontua ez da puntu eta jarraipen bat egitea, kontua da puntu eta aparte bat egitea politika publikoei eta honaino ekarri gaituzten gobernantza-ereduei.

EH Bilduk urteak daramatza herri akordioak eskatzen **erronka ekonomikoei, kulturalai, sozialei, demografikoei eta genero-berdintasunari aurre egiteko, euskal eskala nazional baten barruan, kalitate demokratikoaren eta gizarte-kohesioaren esparru gisa; eta urteak daramatza ezezkoa jasotzen (mespretxu absolutuena ez bada) erantzun bakar gisa. Lehen argudio batzuekin; orain beste batzuekin, baina beti konpromiso eta lidergo partekatuetatik ihesi.**

Orain ere, **salbuespenezko egoera honetan**, EH Bilduk adierazi nahi du ez diela elkarrizketari eta akordioari uko egingo, inolaz ere, baina EH Bildurentzat gaur inoiz baino gaurkotasan handiagoa du esaera klasiko horrek, alegia, ez dagoela norantz nabigatu nahi duten ez dakitenen aldeko haizerik. **Iragana berreraikitzeak ez du zentzurik eta ez du etorkizunik.**

Izan ere, iragana berreraikitzea akats berberak berriro egitea eta ondorio berak pairatzea da. Berreraikuntza bermeduna eta etorkizunekoak izateko, beharrezkoa da berregitea eta eraldatzea.

EH Bildurentzat eraldatzeak esan nahi du bere jendea heziko duen herrialde bat eraikitzea, bere jendea zainduko duena, ingurumena errespetatuko duena, berdintasun soziala eta aukera-berdintasuna zainduko dituen, etxebizitza edo lan duina eskuratzea bermatuko duena... herrialde duin bat herri duin batentzat. EH Bildurentzat ERALDAKETA egiteak esan nahi du ez dela etikoa osasuna, hezkuntza edo funtsezko zerbitzuak espekulaziorako eta metaketa kapitalistarako elementutzat hartzea. EH Bildurentzat ERALDATZEA politika publiko guztiak jendearen zerbitzura jartzea da, eta ez gutxiengo txiki baten interesen zerbitzura.

Berreraikitzeak eta ERALDATZEAK esan nahi du EH Bildurentzat pribatizatu den guztiaren kontrol publikoa berreskuratzea, zerga-politika progresiboa, bidezkoa eta birbanatzailea abian jartzea, gehien dutenek gehiago ordain dezaten, gure autonomoak, familiak, merkatariak, enpresa txikiak eta langileak eskusibotasunean jartzea politika sozial eta ekonomiko guztien erdigunean. ERALDATZEAK bezero-sareak desegitea esan nahi du, gure komunitate nazionalari eragiten dioten funtsezko jardura guztiak kontrolpean eta ikuskapen publikoaren pean jartzea. ERALDAKETA trantsizio energetikoaren aldeko apustua egitea da, digitalizazioaren, berrikuntzaren eta ikerketaren aldekoa, gure komunikabide publikoen kontrol demokratikoaren aldekoa. Eraldatzea gure jendearen neurriko herrialde bat eraikitzea da, eta hori hurrengo belaunaldiei utz diezaiekegun ondarerik onena dela jakitearen harrotasunarekin egitea.

**Langileria lehena
Berdinen Errepublikaren alde!
Hemen, Euskal Herria, egin ahal delako!**

ehbildu